

են այս յատկութիւնը և գործածած են զայն աղու-
րումի (bouturage), բուսական կենդանացման և եղա-
նակային ծէսերու մէջ: Իրապէս Միջին դարուն նը-
կատուած է իբր հրաշալի ծաղիկ մը: Կ'ըսեն թէ ան
ամէն տարի Ս. Ծնունդէն օր մը առաջ կը ծաղկի:
Շատ մը եկեղեցիներու մէջ մինչև ժէ. դար Երիքովի
վարդերը Ս. Ծննդեան ճրագալոյցին կը բացուէին եւ
հետեւաւ օրը կը գոցուէին: Այս կրկին հրաշքը կը
պատկերացնէր Ս. Կոյսը՝ բացուած և գոցուած: Եւ
քահանան որ այս հրաշքը կը ներկայացնէր հաւատա-
ցեալներուն, չէր թերանար բացատրելէ Սիրաքի այն
խօսքը որ յիշուեցաւ (E. F. B. էջ 125—126):

Ըստ հին աւանդութեան մը, «կարմիր վարդերը
ցոյց կուտային Ս. Ստեփանոսի մարմնոյն ներկայու-
թիւնը և ճերմակները՝ Ս. Նիկողիմոսինը» (Alf. էջ 106):

դ) Երանկի Աղփիտոսի այգին. — Palladiusի Histoire
Lausiqueի (էջ 48) մէջ կը պատմուի հետեւեալը.

Աղփիտոս՝ մենակեաց մըն էր որ կը բնակէր քա-
րայրի մը մէջ, Երիքովի շրջակաները. բազմաթիւ
եղբայրներ իր շուրջը հաւաքուած էին: Օր մը անոնց-
մէ մին բռնած էր որթի ճիւղ մը. մինչ ինք նստած
էր լերան մէկ ծայրը՝ առնելով անոր ձեռքէն թա-
ղեց զայն՝ իբր թէ տնկելու համար, թէպէտև տնկե-
լու եղանակը չէր: Մեծցաւ ան ու եղաւ այգի մը՝
այնպէս որ եկեղեցին կը ծածկէր (E. F. B. էջ 108):

Յորդանանի աւանդութիւնները. — Քրիստոսի տնօ-
րինական տեղերէն մին կը նկատուի Յորդանան գե-
տը, ուր մկրտուեցաւ մեր Տէրը Յովհաննէս Մկրտի-
չէն, ինչպէս կը վկայէ Աւետարանը: Յորդանանը կը